

[Kirsten Gloerfelt-Tarp.]

gifte kvinders stilling skattemæssigt. Jeg er ikke i stand til på stående fod at besvare disse spørgsmål. Det er i al uskyldighed, jeg har beskæftiget mig med spørgsmålet om den selverhvervende hustrus underskrift på selvangivelsen, idet jeg i al uskyldighed er gået ind for, at man begynder her. Jeg synes nok, det er lidt ulogisk, men det er alligevel der, på dette lille afgrænsede område, urimeligheden føles stærkest for den selverhvervende hustru, og så har jeg, måske lidt naivt, troet, at det kunne føre videre til alle hustruer. Man ville i hvert fald opnå at få visse erfaringer, og det var måske ikke så dårligt, for man kan nok gennemtænke konsekvenser o. s. v., men vi ved godt, at det viser sig i praksis, at der er et og andet, vi har overset. Jeg tror, det ville være godt at komme i gang med at gøre erfaringer på dette punkt. Den højt-ærede finansminister og regeringspartiernes ordførere, som ønsker at se hele dette skatte-spørgsmål i en større sammenhæng, ved meget godt, at fordi der bliver fremsat forslag om en skattereform om et par måneder, er det ikke det samme som, at reformen bliver vedtaget. Der kan måske gå både år og dag.

Finansministeren (Thorkil Kristensen): Jeg skal blot sige, at jeg synes, de udtalelser, der nu er fremsat både af det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp og det ærede medlem fru Erna Sørensen, bekræfter min opfattelse af, at spørgsmålet om hustruens underskrift på selvangivelsen hører hjemme i en større sammenhæng.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Hans Knudsen: Jeg tillader mig at foreslå, at lovforslaget henvises til et udvalg på 15 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Fortsættelse af første behandling af forslag til finanslov for finansåret fra 1. april 1953 til 31. marts 1954.

Forhandlingen genoptoges.

Finansministeren (Thorkil Kristensen): Der er enkelte af de ærede talere under finanslovdebatten, som har rettet visse bemærkninger til mig.

Det ærede medlem hr. Laurits Pedersen omtalte fjernsynet, som han ønskede fortsat. Jeg finder anledning til at sige, at jeg har ikke begæret fjernsynet standset. Forholdet er det, at fjernsynet blev startet i fjor, eller rettere, man startede programudsendelserne i fjor på den måde, at man ansøgte om ca. ½ mill. kr. dertil som lån fra radiospredningsfondet. Det gik jeg kun med til, fordi der syntes at være udsigt til en betydelig eksport fra branchen af fjernsynsmateriel, og man måtte skønne, at eksperimenterende programudsendelser kunne fremme eller understøtte denne eksport. Nu er det af grunde, som vistnok ikke kan lægges branchen til last, ikke gået sådan, at man har fået denne store eksport, og da man i år kom og bad om et nyt lån af radiospredningsfondet, lidt større end det i fjor, har jeg sagt, at hvis man skal fortsætte — hvad jeg ikke har noget imod, da man nu er begyndt —, mener jeg, der må skabes et bedre økonomisk grundlag, således at man ikke forbruger et betydeligt beløb hvert år uden at skaffe nogenlunde antagelige indtægter. Det er dog sådan, at radiospredningsfondet er tilvejebragt af samtlige lyttere, også de mange tusinder, der ikke har eller ikke kan få fjernsyn, og selvom det er lån, der er tale om, skal man jo ikke beslægtlægge deres midler uden at sikre grundlaget bedst muligt. Det blev drøftet på et møde i september mellem undervisningsministeren og mig med repræsentanter for statsradiofonien, og det blev her bestemt, at nu skulle statsradiofonien overveje min henstilling om et bedre økonomisk grundlag. Jeg venter kun at høre, hvad dens forslag går ud på.

Det ærede medlem hr. Rager gjorde visse bemærkninger om behandlingen af lovforslagene om udlån af Marshallmidler og beklagede, at der i sidste omgang var så kort tid til drøftelserne, og at det, hvis man ønskede det, ville være vanskeligt at få gennemført ændringer, fordi det formentlig ville kræve langvarige forhandlinger med amerikanerne. Jeg vil gerne gøre enkelte bemærkninger i anledning af, hvad det ærede medlem hr. Rager her har sagt. Den